

[Poul Boeg.]

mit partis støtte og velvillige behandling af dette lovforslag.

Kaare Frederiksen (KrF):

Jeg kan også tilsige støtte på mit partis vegne. Det er jo givet, at der er et behov for, at retsforfølgning kan finde sted i det land, hvor det er mest praktisk, det være sig bopælslandet, gerningslandet eller et andet land. Men man læser naturligvis et sådant lovforslag med megen opmærksomhed henvendt på, om der skulle være faremomenter med hensyn til, hvad vi forstår ved retssikkerheden. Det kan jeg ikke se der er i det foreliggende. Tilblivelse og indhold, herunder de mange forbehold, synes at garantere retssikkerheden, men i tilslutning til, hvad en tidligere ordfører sagde, har jeg netop nedfældet den sidste sætning: enkelthederne bør drøftes under udvalgsbehandlingen.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg kan være enig i, at noget af det vigtigste ved dette lovforslag er, at dobbelt strafbarhed, så man kan straffes i flere lande for den samme forseelse, undgås. Netop med hensyn til de europæiske stater synes jeg det er meget vigtigt, at vi understreger det princip, at folk først og fremmest skal dømmes og eventuelt også senere afsone i deres eget land og for danske statsborgeres vedkommende altså i vort land, fordi vi ved, at strafferetsplejen i disse lande — og her adskiller forslaget sig fra forslaget vedrørende de nordiske lande — er mere formalistisk, bygger på et andet livssyn, på en anden retsopfattelse ude i befolkningen og også på et andet forhold til medierne, presse, radio og tv.

Jeg er igen lidt bekymret over den megen snak om hensigtsmæssigheden, fordi jeg igen savner den tiltalte egen mulighed for at udtale sig om, hvor han eller hun finder det mest hensigtsmæssigt. Vi ved, at netop sådan et stort internationalt apparat kan være ganske uoverskueligt og meget let kan blive meget bureaukratisk.

Jeg synes også nok, man må sige, at dette med resocialisering er rigtigt. Det er vanskeligt for os at resocialisere folk fra andre lande. Nu har Danmark jo kørt en meget hård procedure med fremmede, der afsoner.

Vi husker måske alle den tragiske italienske bankrøver, der simpelt hen blev udvist, så vi kan nok sige, at vi som regel blot udviser folk og ikke gør noget som helst forsøg på at resocialisere dem, og i så henseende må det selvfølgelig nok være bedre, at de overføres til et andet land. Det samme må så gælde med de danske statsborgere, vi ønsker at få hjem.

Grønberg (DR):

Retsforbundet er også positiv over for dette lovforslag. Vi lægger vægt på, at en begingelse for, at retsforfølgningen kan overføres til et andet land, er, at handlingen er strafbar i begge lande. Der er i konventionens bilag I og II mulighed for at tage en række forbehold, og jeg mener, vi bør overveje, om ikke vi bør tage hovedparten af disse forbehold over for konventionen.

Birgit Busk (U):

Med hensyn til lovforslaget om nye regler for udlevering af lovovertrædere til de øvrige nordiske lande giver jeg principiel tilslutning til disse regler med det enkelte forbehold, at udlevering kun kan finde sted i tilfælde, hvor den pågældende har begået en handling, der også kan retsforfølges efter dansk lovgivning. De nordiske landes lovgivning ligger så nær op ad hinanden, at jeg ikke tror, denne bestemmelse vil give anledning til mange tilfælde, hvor udlevering nægtes.

Jeg er meget mere betænkelig ved det lovforslag, som vi nu behandler. I den konvention om overførsel af retsforfølgning i straffesager, som er årsagen til lovforslaget, hedder det bl. a. i indledningen, at det vil være hensigtsmæssigt, på grundlag af gensidig tillid, at skabe mulighed for gennemførelse af en sådan retsforfølgning. Og i lovforslagets § 5 hedder det, at justitsministeren på grundlag af gensidighed kan bestemme, at loven også skal anvendes i forholdet mellem Danmark og en stat, der ikke har tiltrådt konventionen.

Jeg har ikke den samme tillid, som jeg har i forholdet til de øvrige nordiske lande, til, at dette ubestemte antal stater i alle tilfælde ser begrebet kriminalitet under samme synsvinkel, som vi gør. Jeg vil ikke her hæfte mig ved så ekstreme tilfælde som disse, at i en række lande betragtes alene